

Нашыйтъ вѣкъ е вѣкъ на просвѣщеніето (сир. хѡ-рата на този вѣкъ).

Има още единъ родъ аллегорія, която са казва *персонификація* или *просопопея* (олицетвореніе). Той е троническый единъ способъ, въ който бездушны или одушевлены и отвлечены предмѣты са представятъ, като смѣщества дарены съ чувства и разумъ. Баснытъ ни служатъ за най-добъръ примѣръ отъ този тропъ, съ който са пишѣтъ нѣкой-пѣтъ и цѣлы съчиненія въ проза и въ стихове. Прекрасна аллегорія въ проза имама отъ Карамзина: «Топографическо описаніе царството на поезіята» (а); и пакъ: «Гора вѣжества и истинны» у Доситея Обрадовича (в). А при другытъ басни, що дадохмы по-напредъ за примѣръ на стихове, ный превождамы и тѣзи отъ извѣстныя русскый баснописецъ (г) подъ заглавіе: *Свиньята*.

Една свинья веднѣждъ въ богата кѣща влѣзла,

Надничала тукъ тамъ и ровила що щѣла....

До кат' и нѣкой удары изѣяла!

Отъ бой едвамъ и оцѣляла

Да са завърне въ кѣщы

Съ душа, при свойтъ дружкы.

«Какео ты видѣ дѣто ходи?»

Свинарьтъ пыта като доди:

«Приказвать, че у тѣзи хѡра —

Елмазы и злато по двора;

И сичко тамъ было потѣняло въ богатство,

(а) Нашъ преводъ въ Българ. книжицы отъ 1859 год. (Гл. ч. III, кн. II отъ Октоврія, стр. 664—671.)

(в) Сръбскый знаменитъ писатель. И неговата аллегорія е преведена въ българ. книж. отъ 1860 год. ч. I, кн. 4-ва, стр. 97—102.

(г) Иванъ Андреевичъ Крыловъ, роденъ 1768, умрълъ 1844.